SPEVÁCKY ZBOR LÚČNICA *je súčasťou Umeleckého súboru Lúčnica od roku 1948. Prezentuje sa vyspelou speváckou technikou, hlasovou kultúrou a charakteristickým zvukovým prejavom. Na medzinárodných súťažiach doma i v zahraničí zbor získal najprestížnejšie ocenenia a jeho výkony vysoko hodnotila tak odborná kritika, ako aj široké publikum. Počas takmer 68-ročnej histórie sa lúčničiari predstavili na najväčších medzinárodných festivaloch a súťažiach vo Veľkej Británii, Taliansku, Španielsku, Rakúsku, Švajčiarsku, Nemecku, Francúzsku, Švédsku, na Malte, v USA, Južnej i Severnej Kórei, v Argentíne, Jordánsku, Venezuele, v Izraeli, na Taiwane, v Číne a mnohých ďalších krajinách celého sveta. Bohatý zborový repertoár speváckeho zboru Lúčnica zahŕňa a cappella tvorbu všetkých štýlových období od renesancie cez barok, klasicizmus a romantizmus až po súčasnú slovenskú tvorbu. Zbor interpretuje sakrálne diela, svetskú tvorbu, úpravy slovenských ľudových piesní, ako aj zborové úpravy populárnych skladieb a neustále rozširuje svoj repertoár aj o vokálno-inštrumentálne diela, pričom spolupracuje s významnými slovenskými a zahraničnými hudobnými telesami, dirigentmi a sólistami. Okrem koncertnej činnosti zbor pravidelne realizuje nahrávky pre slovenské a zahraničné spoločnosti. Po umeleckom šéfovi a dirigentovi dr. Štefanovi Klimovi (1951-1983) pôsobili na tomto poste prof. Peter Hradil (1983-1998) a Marián Vach (1998-2003). Od roku 2004 je umeleckou vedúcou a dirigentkou zboru Elena Matušová.*

ELENA MATUŠOVÁ *je absolventkou Vysokej školy múzických umení v Bratislave, odbor zborové dirigovanie (1993, prof. Hradil). Už počas štúdií, od roku 1987, začala pracovať ako asistentka dirigenta v speváckom zbore Lúčnice, od roku 1998 pôsobila na poste dirigentky a od sezóny 2003/2004 prevzala funkciu umeleckej vedúcej a dirigentky zboru, s ktorým absolvovala stovky domácich koncertov a množstvo zahraničných súťaží a festivalov. Pravidelne spoluúčinkuje na podujatiach významných slovenských hudobných festivalov ako sú Bratislavské hudobné slávnosti, Banskobystrické hudobné dni, Musica Sacra v Nitre, Zámocké hry zvolenské. Spolupracovala s významnými slovenskými a zahraničnými orchestrálnymi telesami (Komorná opera Bratislava, Štátna opera v Banskej Bystrici, Cappella Istropolitana, Solamente naturali, Orchester opery SND, Filharmónia Bohuslava Martinů Zlín, Virtuosi di Praga, Juhočeská komorní filharmonie, Plzenská filharmónia, Junge Philharmonie Wien, Franz Lehár Orchester) pri uvádzaní vokálno-inštrumentálnych diel a opier. Naštudovala a nahrala zbory do muzikálov, spolupracuje pri nahrávkach zborov do filmov pre slovenské i zahraničné spoločnosti.*

S FINANČNOU PODPOROU MINISTERSTVA KULTÚRY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mercedes-Benz

PRVÁ STAVEBNÁ SPORITEĽŇA

COBA automotive

SEVAK

ŽILINSKÝ TURISTICKÝ KRAJ

SUZUKI Way of Life!

A-AUTO, ŽILINA

NÁRODNÉ OSVETOVÉ CENTRUM

Slovensko www.slovakia.travel

MARSH

Varínska tlačiareň

NOE

Rádio Sever 94,5 MHz

ZÁPADOSLOVENSKÁ TELEVÍZIA

Gryf since 1995

severka.tv ... to čo nás spája

UX TELEVÍZIA

NAŠA ŽILINSKÁ DIECÉZA

rádio Lumen

hlasy

Ryba ŽILINA

Katolícke noviny

TLAČOVÁ KANCELÁRIA KONFERENCIE BISKUPOV SLOVENSKA

PONGRÁCZ, s.r.o. URBÁR TERCHOVÁ, POZEMKOVÉ SPOLOČENSTVO CINGEL-ONDRUŠ

POZEMKOVÉ SPOLOČENSTVO RIEČNICA-HORNÁ TIŽINA, KVETINÁRSTVO - VLASTA HANULIAKOVÁ

OBEC TERCHOVÁ
BISKUPSKÝ ÚRAD ŽILINA
MIESTNE KULTÚRNE STREDISKO A FARSKÝ ÚRAD TERCHOVÁ
ŽILINSKÝ SAMOSPRÁVNY KRAJ
KRAJSKÉ KULTÚRNE STREDISKO V ŽILINE
CENTRUM PRE RODINU A MLÁDEŽ, n.o.

XXV. CYRILOMETODSKÉ DNI

NOSITELIA MISIE

Slávnostné odovzdávanie ikon sv. Klimenta a Nauma zástupcami mesta OCHRID

5. júl 2014 o 15.00 h

~ ~ ~

KONCERT DUCHOVNEJ HUDBY

Speváckeho zboru Lúčnica a jeho hostí
Elena Matušová, dirigentka

5. júl 2014 o 15.30 h

Kostol sv. Cyrila a Metoda TERCHOVÁ

Program

Nikolaj Kedrov, st.
(1871-1940)

Staroslovenský otčenáš
Spevácky zbor Lúčnice

César Franck
(1822-1890)

Omša A dur, op. 12
Kyrie - Gloria - Credo - Sancus
Panis angelicus - Agnus Dei

pre sólo soprán, tenor a bas, miešaný zbor, harfu, violončelo, kontrabas a organ

Katarína JUHÁSOVÁ-ŠTÚROVÁ, soprán
Tomáš JUHÁS, tenor
Martin MALACHOVSKÝ, bas

Katarína TURNEROVÁ, harfa
Ivan TVRDÍK, violončelo
Robert VIZVÁRI, kontrabas
Peter MIKULA, organ

SPEVÁCKY ZBOR LÚČNICA
Elena MATUŠOVÁ, zbormajsterka a dirigentka

Omša A dur, op. 12 Césara Francka bola z väčšej časti skomponovaná v roku 1860, keď autor pôsobil ako kantor a organista v Bazilike Svätej Klotildy v Paríži. Vo svojej tvorbe sa venoval najmä kompozíciám pre organ a je považovaný za zakladateľa novej francúzskej organovej školy 19. storočia. Keďže krátky čas zastával aj funkciu zbormajstra, začal sa zaoberať aj duchovnou vokálnou hudbou, kde okrem jeho oratoriálnych diel stojí za zmienku niekoľko motet, pašie Sedem posledných slov Krista na Kríži a v tomto smere jeho najvýznamnejšia kompozícia Omša A dur. Pôvodnú verziu, ako zhudobnenie ordinária, Franck napísal pre sólové hlasy a orchester. Po jej premiére (s orchestrom), ktorá sa konala 2. apríla 1861 v Bazilike Svätej Klotildy pod taktovkou samotného autora, Franck omšu ešte niekoľkokrát prepracoval. Časti Kyrie, Gloria a Sanctus ponechal takmer nezmenené, významnejšie úpravy urobil v časti Credo a pôvodné Agnus Dei neskôr celkom zavrhol a nahradil ho terajším. Časť Benedictus nahradilo moteto Panis angelicus, pôvod ktorého údajne spočíva v organovej improvizácii skladateľa už počas vianočnej bohoslužby v roku 1861. Po prvýkrát bola omša vydaná až v roku 1872 v tzv. organovej verzii ako aranžmán pre soprán, tenor a bas so sprievodom organu, harfy, violončela a kontrabasu. **Omša A dur** svojim štýlom nadväzuje na viedenskú omšovú tradíciu Mozarta, Beethovena a Schuberta, predovšetkým v častiach Kyrie, Sanctus a Agnus Dei. V najlepších momentoch diela sa Franckovi podarilo nielen zhudobniť texty omšového ordinária, ale preniknúť do nich a tým ich pozdvihnúť do vyššej úrovne. Dokonca jeho kolega, Franckovi nie vždy naklonený Camille Saint-Saëns, sa nechal strhnúť k obdivnému výroku: "C´est de la musique cathedralesque!".

Katarína Juhásová-Štúrová študovala spev na Konzervatóriu a Vysokej škole múzických umení v Bratislave. Už počas štúdií získala niekoľko ocenení na domácich i zahraničných súťažiach, napr. 2. miesto na Medzinárodnej súťaži v Takasaki Art Centrum v Japonsku. Na scéne Opery Slovenského národného divadla debutovala ako Druhý chlapec v opere Čarovná flauta Wolfganga Amadea Mozarta. Onedlho sa v tej istej opere predstavila i v Národnom divadle v Prahe, tentoraz však už v postave Papageny. Mladá speváčka účinkovala na mnohých koncertných podujatiach doma i v zahraničí, kde stvárnila postavy Micaely v Bizetovej Carmen, Musetty v Pucciniho Bohéme, Zuzanky v Mozartovej Figarovej svadbe, Zerliny v opere Don Giovanni Wolfganga Amadea Mozarta, Valencienne v Lehárovej Veselej vdove a i. K jej ostatným kreáciám patrí napr. Sybil v opere Dorian Gray slovenskej autorky Ľubice Malachovskej-Čekovskej.

Tomáš Juhás študoval spev na bratislavskom Konzervatóriu a na VŠMU v triede Roberta Szücsa. V SND debutoval v roku 2002 ako Tony v McNallyho Majstrovskej lekcii Marie Callas. Svoje dispozície preukázal v nasledujúcich sezónach ako Boris v Janáčkovej Káti Kabanovej, Malcolm vo Verdiho Macbethovi, Ismael v Nabuccovi, Alfredo v Traviate a Lenskij v Čajkovského Eugenovi Oneginovi. V ostatnom období ho mohli návštevníci SND vidieť a počuť v postavách Rodolfa (G. Puccini - Bohéma), Vojvodu (G. Verdi - Rigoletto), Nemorina (G. Donizetti – Nápoj lásky), Ponga (G. Puccini - Turandot) v operetnej postave Camille de Rossillon (F. Lehár - Veselá vdova), či Záboja (E. Suchoň - Svätopluk). Má za sebou pohostinské vystúpenia v pražskom Národnom divadle, parížskej L´Opéra Bastille, v londýnskej koncertnej sieni Barbican Hall, Theater an der Wien, či Teatro Real Madrid. V roku 2013 prvý raz spolupracoval s Metropolitnou operou v New Yorku ako zastupujúci sólista (za tenoristu Rolanda Villazóna) v postave Lenskeho v Čajkovského opere Eugen Onegin.

Martin Malachovský študoval spev na VŠMU v Bratislave, neskôr sa zdokonaľoval na interpretačných kurzoch v talianskej Perugii a na Hochschule für Musik und darstellende Kunst vo Viedni, kde absolvoval majstrovský kurz u Jevgenija Nesterenka. V roku 1991 pokračoval šesť mesiacov v štúdiu na Conservatoire National Supérieur v Paríži. V roku 1990 získal štipendium nadácie Richarda Wagnera na Festspiele v Bayreuthe. V roku 1992 sa stal sólistom Opery Slovenského národného divadla, kde stvárnil mnohé významné hlavné postavy svojho oboru v operách Bizeta, Donizettiho, Brittena, Musorgského, či Rossiniho. Okrem slovenských operných scén účinkuje v operných domoch, na medzinárodných hudobných festivaloch i na koncertných pódiách v Európe, Japonsku a USA. Spolupracuje s významnými hudobnými telesami a osobnosťami a naďalej si rozširuje svoj operný, piesňový a oratoriálny repertoár. Účinkoval i v životopisnom filme o G. Rossinim "Rossini´s Ghost" v kanadskej produkcii. Vo februári 2014 sa predstavil ruskému publiku na koncerte v Sankt Peterburgu.

Katarína Turnerová študovala hru na harfe na žilinskom Konzervatóriu a na Akadémii múzických umení v Prahe. Už počas vysokoškolského štúdia v Prahe začala pôsobiť aj profesionálne – ako prvá harfistka v Symfonickom orchestri Slovenského rozhlasu v Bratislave. Od roku 1995 je sólo harfistkou v orchestri Slovenskej filharmónie. V rokoch 1994–1997 zároveň hrala i v medzinárodnom symfonickom orchestri United Philharmonic Vienna vo Viedni. Ako sólistka i komorná hráčka spolupracuje s poprednými inštrumentalistami, vokalistami, speváckymi zbormi, komornými súbormi i orchestrami. Mnohé skladby harfového repertoáru slovenských i svetových autorov nahrala na CD nosiče, ako aj pre potreby verejno-právnych kultúrnych inštitúcií RTVS (Slovensko), ORF (Rakúsko), BBC (Veľká Británia), či NHK (Japonsko). Slovenské koncertné umenie reprezentovala ako sólová, komorná, či orchestrálna hráčka často i v zahraničí.

Ivan Tvrdík sa narodil v Bojniciach a už ako 8-ročný sa začal venovať hudbe. Študoval hru na violončele na Konzervatóriu v Žiline v triede prof. Glasnákovej. V štúdiu pokračoval na Vysokej škole múzických umení v Bratislave u prof. Podhoranského. Po ukončení štúdia v roku 1988 nastúpil do vtedajšieho Symfonického orchestra Československého rozhlasu. Od roku 1993 je koncertným majstrom violončelovej skupiny.

Robert Vizvári študoval na Konzervatóriu v Bratislave. Počas štúdia pôsobil v Medzinárodnom orchestri v Salzburgu, kde ako sólo kontrabasista pracoval pod vedením Lorda Yehudi Menuhina, Leopolda Hagera a členov Viedenskej filharmónie. V rokoch 1997-1999 absolvoval študijný pobyt na Hochschule für Musik und darstellende Kunst vo Viedni. Od roku 1996 je členom orchestra Slovenskej filharmónie, v súčasnosti je prvým hráčom kontrabasovej skupiny. Ako sólista účinkuje na slovenských i zahraničných koncertných pódiách (napr. na festivale v nemeckom Bayreuthe), je držiteľom viacerých medzinárodných ocenení. Od roku 2009 spolupracuje v komornom zoskupení so svetoznámou huslistkou Patricijou Kopatchinskou, s ktorou sa predstavili na Franz Liszt Festivale vo viedenskom Konzerthause, v sále Musikvereinu i na mnohých ďalších významných medzinárodných pódiách.

Peter Mikula sa od svojich šiestich rokov venoval hre na klavíri, je absolventom organovej hry pod vedením Mgr. art. Mareka Vrábla, ArtD. na Cirkevnom konzervatóriu v Bratislave (2008), kde mu bol udelený titul najlepšieho absolventa roka. Svoje interpretačné umenie úspešne prezentoval na domácich pódiách i v zahraničí. Je držiteľom viacerých ocenení (3. cena na Medzinárodnej organovej súťaži v Opave, 1. cena Nadácie Českého hudobného fondu za najlepšiu interpretáciu skladby súčasného českého autora, absolútny víťaz súťaže a 1. cena na Súťaži študentov konzervatórií SR). Pravidelne spolupracuje s významnými orchestrami a zbormi, viackrát vystupoval s orchestrom Slovenskej filharmónie a niekoľkokrát sa predstavil aj ako sólista na festivale Bratislavské hudobné slávnosti. Je hlavným organistom v Kostole Panny Márie Snežnej na bratislavskej Kalvárii. Popri svojej bohatej umeleckej činnosti profesionálne pôsobí ako lekár v nemocnici na bratislavských Kramároch.